

شماره چاپ: ۲۲۷

دوره دهم - سال اول

شماره ثبت: ۱۷۹

تاریخ چاپ: ۱۳۹۵/۶/۲۱

اظهاری نظر کارشناسی درباره:
«لایحه تشکیل سازمان نظام تخصصی
ورزش کشور»

کد موضوعی: ۲۷۰

شماره مسلسل: ۱۵۳۶۰

اردیبهشت ماه ۱۳۹۶

به نام خدا

فهرست مطالب

۱.....	چکیده.....
۱.....	مقدمه.....
۲.....	دیدگاه کارشناسان حوزه ورزش کشور.....
۴.....	ضرورت تشکیل سازمان نظام ورزشی.....
۶.....	ارزیابی لایحه.....
۹.....	جمع‌بندی و پیشنهاد.....
۱۸.....	منابع و مأخذ.....

اظهار نظر کارشناسی درباره: «لایحه تشکیل سازمان نظام تخصصی ورزش کشور»

چکیده

نظر به وجود خلأها و مشکلات حوزه تربیت بدنی و ورزش کشور و در راستای ضرورت بهبود ارائه خدمات ورزشی، رسیدگی و نظارت مطلوب بر امور مربوطه، افزایش بهره‌وری منابع انسانی، ساماندهی مشاغل و حرف ورزشی و کارآفرینی در این حوزه، لایحه «تشکیل سازمان نظام تخصصی ورزشی کشور» ارائه شده است. با توجه به اینکه کیفیت لایحه پیش رو به نحوی است که اساساً نمی‌تواند اهداف مدنظر قانونگذار را تأمین کند، مرکز پژوهش‌های مجلس ضمن ارزیابی لایحه مزبور، درصدد اصلاح و رفع ابهام و ایرادهای وارده برآمده است که در ادامه این گزارش به آن پرداخته می‌شود.

مقدمه

ورزش به‌مثابه یک مطالبه و حق عمومی، به‌عنوان یک فرآیند چندوجهی مطرح است که باید به‌صورت حجمی و چند بُعدی از حیث سیاست‌گذاری و اجرایی (حاکمیت و مردم) انجام پذیرفته و توسعه یابد. این مقوله ارزشمند از یکسو با سلامتی و رفاه عموم مردم در ارتباط است و ازسوی دیگر می‌تواند موجبات غرور ملی را فراهم آورد و از این رهگذر

به‌عنوان یک حرفه و شغل تخصصی با اقشار مختلف جامعه در ارتباط است. طی این سال‌ها مشاغل پزشکی، دامپزشکی، پرستاری، مهندسی، وکالت، روان‌شناسی و ... در قالب سازمان نظام تخصصی متبوع خود فعالیت‌هایشان را ساماندهی می‌کنند. هرچند ممکن است هر کدام از این سازمان‌ها برخی مشکلات را پدید آورده باشند، اما هدف اصلی تشکیل سازمان‌های نظام تخصصی مشاغل و فعالیت آنها، تخصص‌گرایی، بهبود ارائه خدمات، رسیدگی و نظارت بر امور محوله و کاهش تصدیگری غیرضرور دولت می‌باشد. با همه این اوصاف، خلاً تشکیل سازمان مشابه در حوزه ورزش، به‌عنوان یک مقوله اثرگذار فرهنگی - اجتماعی و به‌مثابه یک حرفه و تخصص با دامنه‌های فعالیتی گسترده که از یکسو علمی بوده و ازسوی دیگر متکی به تجربه است، در راستای اشتغال‌زایی و کارآفرینی، ارائه مطلوب خدمات ورزشی به جامعه، هدایت، نظارت و رسیدگی به امور مربوطه و در نهایت سالم‌سازی محیط‌های ورزشی کاملاً مشهود است.

دیدگاه کارشناسان حوزه ورزش کشور

در راستای تهیه گزارشی جامع پیرامون لایحه ارائه شده، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی با حضور ذینفعان و ذیربطان و سازمان‌ها و نهادهای درگیر در این حوزه از جمله، وزارت ورزش و جوانان، وزارت آموزش و پرورش، سازمان ورزش نیروهای مسلح کشور، سازمان ورزش شهرداری تهران، پژوهشگاه تربیت‌بدنی و جمعی از اساتید دانشگاه، تشکیل جلسه داده که در ادامه خلاصه و جمع‌بندی نظرات

- کارشناسان مربوطه ارائه می‌شود. تشکیل سازمانی در حوزه ورزش از نگاه ایشان، از چند جهت ضرورت دارد؛
۱. نظارت بر امور باشگاه‌های ورزشی (وجود ۱۸ هزار باشگاه دارای مجوز که عمدتاً فاقد صلاحیت‌های لازم هستند)
 ۲. احراز و رد صلاحیت‌های علمی، عملی و سایر ابعاد شخصیتی مربیان و متخصصان علوم ورزشی و صدور پروانه فعالیت
 ۳. تخصص‌گرایی در حوزه ورزش و ممانعت از ورود افراد غیرورزشی به این مقوله اثرگذار فرهنگی - اجتماعی
 ۴. نیاز اقشار مختلف جامعه به خدمات مطلوب علوم ورزشی
 ۵. نظارت بر کیفیت خدمات و امور تخصصی و رسیدگی به تخلفات تخصصی
 ۶. عدم وجود تقسیم کار فنی و اجرایی در حوزه ورزش در سطح ملی علیرغم وجود این تقسیم کار در سطوح بین‌المللی
 ۷. حذف موازی‌کاری در حوزه ورزش و جلوگیری از هدر رفتن سرمایه‌های انسانی و مالی ورزش
 ۸. گسترده بودن مدیریت دولتی در ابعاد مختلف ورزش و ضرورت کاهش حجم دولت در این حوزه
 ۹. وجود بلا تکلیفی در حوزه ورزش از حیث مشاغل و حرف تخصصی
 ۱۰. ایجاد اشتغال و کارآفرینی (وجود ۴۰۰ رشته ورزشی و تحصیل ۱۱۰ هزار جوان در رشته‌های علوم ورزشی در دانشگاه‌های کشور)
 ۱۱. ماهیت بین‌رشته‌ای بودن تربیت‌بدنی و علوم ورزشی (رشته‌هایی از قبیل

روان‌شناسی ورزشی، مهندسی ورزشی، فیزیولوژی ورزشی، حرکات اصلاحی و آسیب‌شناسی ورزشی، معلمی و مربیگری ورزشی، صنعت ورزش، گردشگری ورزشی، واردات و تولیدات ورزشی، مطبوعات ورزشی)

۱۲. سالم‌سازی محیط‌های ورزشی از حیث مباحث اخلاقی و فرهنگی

بنابراین، همان‌طور که از مطالب بالا برمی‌آید یک اجماع نسبی از سوی کارشناسان و صاحب‌نظران حوزه ورزش شاغل در سازمان‌ها و نهادهای ورزشی درگیر با جامعه، درخصوص «تشکیل سازمان نظام ورزشی» وجود دارد که لازم است مورد توجه نمایندگان محترم قرار گیرد.

ضرورت تشکیل سازمان نظام ورزشی

توسعه و گسترش ورزش در کلیه سطوح جامعه از خانواده‌ها، مهدکودک‌ها، مدارس، مؤسسات و مراکز آموزشی گرفته تا آموزشگاه‌ها، دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی، آکادمی و باشگاه‌های ورزشی و ... امری اجتناب‌ناپذیر است. تشکیل نهاد حقوقی - مدنی مردم‌نهاد «سازمان نظام ورزشی» با هویت تخصصی و حرفه‌ای مستقل که بتواند در امور مربوط به اجرای فعالیت‌های ورزشی در سطوح مختلف به‌عنوان بازوی اجرایی قوه مجریه کشور جمهوری اسلامی ایران عمل کند، لازم و ضروری می‌باشد.

از منظر دیگر، اهمیت و حساسیت ورزش که با جسم و فکر و روح افراد سنین مختلف جامعه سروکار داشته و حیطة فعالیت وسیعی دارد، اگر بیشتر از سایر مشاغل و حرفه‌ها نباشد، کمتر از آنها نیست، لذا تشکیل «سازمان نظام ورزشی کشور» جهت

تکمیل فعالیت دانشگاه‌ها و مراکز آکادمیک از یکسو و فدراسیون‌های ورزشی ازسوی دیگر، در راستای ارتقا و ساماندهی اشتغال و حرف ورزشی، پایش وضعیت منابع انسانی و مادی ورزش و با هدف ساماندهی نظام صدور مجوز و نظارت بر نحوه فعالیت‌های ورزشی، سالم‌سازی محیط‌های ورزشی، تخصص‌گرایی در این حوزه، کاهش تصدیگری دولت، کوچک‌سازی حجم دولت، چابک‌سازی سیستم اداری ورزش و صرفه‌جویی در هزینه‌های عمومی ضرورت دارد. بنابراین، دولت با درک این واقعیت‌ها و لمس مشکلات مبتلابه، لایحه مزبور را با عنوان تشکیل «سازمان نظام تخصصی ورزش کشور» ارائه کرد.

از منظر قوانین و اسناد بالادستی نیز ضرورت تشکیل سازمان‌های غیردولتی که به‌موجب آن واگذاری امور قابل واگذاری در راستای افزایش مشارکت مردم، حذف موازی‌کاری، کاهش حجم دولت و چابک‌سازی دستگاه اجرایی و صرفه‌جویی در هزینه‌های عمومی را به همراه دارد، احساس می‌شود؛ اصل چهل‌وچهارم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، بندهای «۱» و «۱۶» سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی،^۱ بندهای «۲» و «۴۴» سیاست‌های کلی

۱. تأمین شرایط و فعال‌سازی کلیه امکانات و منابع مالی و سرمایه‌های انسانی و علمی کشور به‌منظور توسعه کارآفرینی و به حداکثر رساندن مشارکت آحاد جامعه در فعالیت‌های اقتصادی با تسهیل و تشویق همکاری‌های جمعی و تأکید بر ارتقای درآمد و نقش طبقات کم‌درآمد و متوسط، بند «۱». صرفه‌جویی در هزینه‌های عمومی کشور با تأکید بر تحول اساسی در ساختارها، منطقی‌سازی اندازه دولت و حذف دستگاه‌های موازی و غیرضرور و هزینه‌های زائد، بند «۱۶».

برنامه ششم توسعه^۱ ماده (۲۴) قانون مدیریت خدمات کشوری و ماده (۸۸) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت، این ضرورت را مورد تأکید قرار داده‌اند. معهذاً، باید به این نکته اذعان کرد که هرچند تشکیل دیگر سازمان‌های نظام تخصصی مشاغل، باری را از دوش دولت برداشته و به ارائه خدمت می‌پردازند، اما بعضاً معضلات و مشکلاتی را پدید آورده‌اند که لازم است با آسیب‌شناسی دقیق موضوع، از بروز آن به‌واسطه «تشکیل سازمان نظام ورزشی» پیشگیری کرد. بر این مبناء، در ادامه این گزارش نقاط قوت و ضعف لایحه مزبور مورد بررسی قرار گرفته و در انتها با رفع نقاط ضعف پیشنهاد لازم ارائه شده است.

ارزیابی لایحه

بررسی لایحه ارائه شده نشان می‌دهد دولت از یکسو، توسعه و ارتقای ورزش کشور را مستلزم تشکیل سازمان نظام ورزش مطرح کرده است و ازسویی درصدد واگذاری برخی از وظایف غیرحاکمیتی خود در حوزه ورزش - امور مربوط به حرف و مشاغل ورزشی - برآمده است تا از این طریق بتواند به ارائه خدمات ورزشی با کیفیت و کمیت مطلوب، نظارت و رسیدگی به امور مربوطه، صیانت از حقوق شهروندان متقاضی خدمات ورزشی، صرفه‌جویی اقتصادی، افزایش بهره‌وری منابع انسانی متخصص بخش ورزش و ایجاد کارآفرینی و اشتغال در حوزه ورزش دست یابد. اگرچه از این منظر لایحه ارائه شده

۱. بهبود مستمر فضای کسب‌وکار و تقویت ساختار رقابتی و رقابت‌پذیری بازارها، بند «۲». توسعه تربیت‌بدنی و ورزش همگانی، بند «۴۴».

مفید است، اما علاوه بر نقاط قوت، دارای ضعف‌هایی نیز می‌باشد که در ادامه به آن پرداخته شده است.

نقاط قوت

تشکیل این سازمان در راستای واگذاری امور تخصصی به متخصصان، اشتغال‌زایی و کارآفرینی، بهبود ارائه خدمات فنی و تخصصی ورزشی به جامعه و نظارت بر تخلفات تخصصی در حوزه تربیت‌بدنی و ورزش ارزشمند است. فعالیت این سازمان می‌تواند زمینه ورود افراد ذیصلاح و دارای شایستگی‌های علمی، حرفه‌ای و اخلاقی در حوزه ورزش را فراهم آورد و در راستای بهبود کیفیت خدمات ورزشی به جامعه براساس ضوابط و چارچوب‌های معین و سالم‌سازی فضای ورزشی کشور مفید واقع شود و در مقابل، مانع ورود بی‌ضابطه افراد و اشخاص به این مقوله تأثیرگذار فرهنگی - اجتماعی شود. به‌علاوه، با صرفه‌جویی در هزینه‌های عمومی، ضمن کوچک‌سازی و چابک‌سازی دولت از تصدیگری غیرضروری دولت می‌کاهد. البته توجه به پیش‌بینی سازوکارهای کنترلی و نظارت بر عملکرد این سازمان در لایحه حاضر از جمله الزامات تحقق اهداف فوق است.

نقاط ضعف

۱. لایحه ارائه شده مقرر می‌دارد که مجلس شورای اسلامی مجوز تأسیس و تشکیل این سازمان را صادر نماید و تدوین و تصویب اساسنامه آن بدون تعیین هیچ نوع ضابطه‌ای

به دولت واگذار شود. بررسی روند تشکیل دیگر سازمان‌های مشاغل تخصصی کشور^۱ نشان می‌دهد که اساسنامه این قبیل سازمان‌ها با توجه به ماهیت و کارکرد سازمان مربوطه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

۲. براساس مفاد لایحه، مقرر است برخی از وظایف وزارت ورزش و جوانان به سازمان نظام ورزشی واگذار شود، این درحالی است که اهداف، وظایف و اختیارات وزارتخانه مزبور هنوز شکل قانونی به خود نگرفته است.

۳. براساس مفاد لایحه، مقرر است، اختیار تعرفه‌گذاری و قیمت‌گذاری خدمات ورزشی به سازمان محول شود. با توجه به پیشینه موجود درخصوص سازمان‌های مشابه این امر می‌تواند موجبات نارضایتی عمومی و کاهش مشارکت مردم در فعالیت‌های ورزشی را پدید آورد.

۴. سطح مهارت و تخصص دانش‌آموختگان و مربیان جهت صدور مجوز فعالیت و عضویت در سازمان مشخص نشده است.

۵. موضوع ساختار و نحوه عملکرد این سازمان مقوله بسیار مهمی است که در لایحه ارائه شده به این مهم اشاره نشده است.

۶. حیطه اختیارات و وظایف این سازمان و سطح علمی و تخصصی افراد مشمول فعالیت، از دیگر موارد مهمی است که در این لایحه مغفول مانده است.

۱. سازمان‌های نظام پزشکی، نظام پرستاری، نظام دامپزشکی، نظام مهندسی ساختمان، نظام مهندسی معدن، نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی، نظام روان‌شناسی و مشاوره،

۷. موضوع تعیین صلاحیت‌های اخلاقی نیز در لایحه پیش رو، مورد اغماض واقع شده است و با توجه به اهمیت موضوع - آموزش تربیت‌بدنی و ورزش - ضروری است مورد توجه قرار گیرد.

۸. ماده واحده مشتمل بر چندین موضوع است و از این جهت مغایر ماده (۱۴۲) آیین‌نامه داخلی مجلس^۱ است.

۹. در لایحه تقدیمی اصول نگارش متون قانونی رعایت نشده و اهداف قانون به جای ذکر در مقدمه، در متن ماده واحده درج شده است.

جمع‌بندی و پیشنهاد

ذکر این نکته ضروری است که لایحه «نظام جامع باشگاهداری» در حال تدوین توسط دولت است و اگر در آن، حیطه نظارت بر فعالیت و برنامه‌های باشگاه‌های ورزشی به وزارت و سازمان‌های تابعه سپرده شود و خلأها و چالش‌های ذکر شده در این گزارش، برطرف شده باشد. به نظر می‌رسد نیازی به تشکیل چنین سازمانی نباشد. ازسوی دیگر، لایحه «اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان» در حال بررسی در مجلس است، از این فرصت نیز می‌توان جهت رفع کاستی‌های نامبرده استفاده نمود. لذا **پیشنهاد می‌شود تا تعیین تکلیف نهایی دو لایحه فوق اشاره تشکیل، سازمان**

۱. نمایندگان مجلس و دولت نمی‌توانند یک طرح یا لایحه قانونی را که بیش از یک موضوع دارد به‌عنوان ماده واحده پیشنهاد و تقاضای تصویب نمایند. در صورتی که طرح یا لایحه مشتمل بر بیش از یک موضوع باشد، باید مواد و تبصره‌ها جزء به جزء طرح و مورد شور قرار گیرد. هیئت رئیسه موظف است قبل از اعلام وصول طرح‌ها و لوایح مفاد این ماده را رعایت نماید. لایحه بودجه سالانه کل کشور و متمم آن از این قاعده مستثناست.

نظام ورزش کشور مراعا گذاشته شود. با این حال در صورت اصرار بر تصویب آن، مرکز با کلیات لایحه تشکیل سازمان نظام ورزشی موافق است، اما کیفیت لایحه ارائه شده به نحوی است که اساساً اهداف قانونگذار را تأمین نمی‌کند. بنابراین، جهت پیشگیری از بروز و وقوع مشکلات و معضلات دیگر سازمان‌های نظام تخصصی مشاغل، رفع نگرانی‌های مبتلابه و زدودن ایرادات وارده بر لایحه مزبور، با انجام اصلاحاتی پیشنهاد زیر ارائه می‌شود:

مقدمه (دلایل توجیهی)

چالش‌های موجود در ورزش کشور، بالاخص ضرورت بهبود ارائه خدمات مفید ورزشی به جامعه، نظارت مطلوب و رسیدگی به تخلفات مربوطه از یک طرف و آینده شغلی نامطمئن کثیر دانش‌آموختگان علوم ورزشی، ورزشکاران و مربیان رشته‌های گوناگون ورزشی و همچنین با توجه به قوانین و اسناد بالادستی درخصوص کاهش تصدیگری غیرضرور دولت - در حوزه تربیت‌بدنی و ورزش کشور - به‌عنوان یک مقوله مهم و اثرگذار فرهنگی - اجتماعی و به‌مثابه یک حرفه و تخصص با دامنه فعالیتی گسترده که از یکسو علمی بوده و ازسوی دیگر متکی به تجربه است، در راستای سامان‌بخشی به حرف ورزشی و ایجاد کارآفرینی و اشتغال و بهبود فضای کسب‌وکار در این حوزه، رفع نیاز اقشار مختلف جامعه به خدمات ورزشی، نظارت بر حسن اجرای امور محوله، صیانت از حقوق شهروندان و متقاضیان خدمات ورزشی، سالم‌سازی محیط‌های ورزشی و صرفه‌جویی اقتصادی، کوچک‌سازی و چابک‌سازی دولت با توجه به گسترده بودن مدیریت دولتی در ابعاد مختلف ورزش و واگذاری برخی از مأموریت‌های دولت در امور

ورزشی که نیازمند تخصص، هزینه و اطاله زمان بیشتری است، ایجاب می‌کند که ترتیبات جدیدی در این باره اتخاذ شود. از این رو طرح زیر پیشنهاد می‌شود:

عنوان: تشکیل سازمان نظام ورزشی کشور

ماده (۱) - به منظور تنسيق امور مربوط به مشاغل و حرف ورزشی، احراز صلاحیت‌های شغلی و حرفه‌ای، صدور مجوز فعالیت، بهبود ارائه خدمات ورزشی به جامعه، نظارت بر کیفیت و کمیت خدمات ورزشی، رسیدگی به تخلفات مربوطه و حصول اطمینان از رعایت اصول علمی و اخلاقی، ایمنی و بهداشتی اماکن ورزشی و صیانت از حقوق متقاضیان خدمات فعالیت‌های ورزشی، «سازمان نظام ورزشی کشور» با شخصیت حقوقی مستقل، غیردولتی و دارای استقلال مالی تأسیس می‌شود.

تبصره - بازرگری، به‌روزرسانی و تعیین مصادیق حرف و مشاغل تخصصی - مهارتی مرتبط با فعالیت‌های بدنی و ورزشی، هر ۵ سال یکبار توسط وزارت ورزش و جوانان انجام می‌شود.

ماده (۲) - وظایف سازمان عبارتند از:

۱. صدور، تمدید و ابطال پروانه عضویت در سازمان
۲. نظارت بر حسن انجام خدمات ورزشی و کمیت و کیفیت امور محوله

۳. رسیدگی انتظامی، از طریق هیئت‌های انتظامی ذیربط سازمان، به تخلفات صنفی، حرفه‌ای و اخلاقی اعضای سازمان که عنوان جرائم عمومی را نداشته باشند.
۴. نظارت بر اماکن ورزشی از حیث رعایت اصول ایمنی و بهداشتی حسب تفویض وزارت ورزش و جوانان
۵. همکاری با مراجع ذیصلاح جهت رسیدگی به تخلفات غیرصنفی و جرائم اعضا و اظهارنظرهای کارشناسی مشورتی در این رابطه با مراجع ذیربط
۶. همکاری و مشارکت جهت اشتغال دانش‌آموختگان علوم ورزشی، مربیان و داوران ورزشی
۷. تلاش در راستای ارتقای کیفی مهارت‌ها و دانش تخصصی اعضای سازمان منطبق با پیشرفت‌های علمی روز
۸. همکاری با مراجع ذیربط جهت تحقق اسناد و قوانین بالادستی در بخش تربیت‌بدنی و ورزش کشور
- تبصره «۱» -** نظر به کارکردهای فراوان ورزش به‌مثابه یک مقوله چندبعدی و اثرگذار فرهنگی - اجتماعی و شیوه‌ای تربیتی که با اقشار مختلف مردم عجین است، در راستای تأمین امنیت فرزندان و اطمینان خاطر خانواده‌ها، سالم‌سازی محیط‌های ورزشی و ترویج فرهنگ پهلوانی و جوانمردی در این حوزه ضروری است، جهت صدور، تمدید و ابطال مجوز فعالیت افراد موضوع این قانون، صلاحیت‌های اخلاقی و گزینشی آنان از حیث بندهای «۱»، «۴»، «۶» و «۷» ماده (۲) «قانون گزینش معلمان و کارکنان آموزش و پرورش» مصوب ۱۳۷۴/۶/۱۴ توسط حراست مستقر در وزارت ورزش و جوانان و آموزش و پرورش انجام پذیرد.

تبصره «۲» - تأسیس اماکن ورزشی براساس مفاد «قانون اجازه تأسیس باشگاه ورزشی و ورزشگاه توسط مردم با نظارت دولت» مصوب ۱۳۶۹/۱۰/۱۸ و آیین‌نامه مربوطه خواهد بود، لکن باشگاه‌ها حسب انجام امورات ورزشی خود مکلفند، افراد عضو سازمان را به خدمت گیرند.

تبصره «۳» - حدود تعرفه‌گذاری و قیمت‌گذاری خدمات ورزشی به پیشنهاد وزارت ورزش و جوانان و تصویب هیئت وزیران تعیین می‌شود.

تبصره «۴» - نظارت سازمان بر امور محوله، نافی مسئولیت وزارت ورزش و جوانان نمی‌شود.

ماده (۳) - اعضای سازمان حداقل دارای یکی از شرایط ذیل می‌باشند:

۱. سابقه یک سال و بیشتر عضویت در تیم‌های ملی فدراسیون‌های ورزشی جمهوری اسلامی ایران
 ۲. سابقه ۲ سال و بیشتر مدیریت ورزشی در کلیه دستگاه‌های اجرایی موضوع مواد (۱) تا (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری
 ۳. داشتن مدرک تحصیلی کارشناسی و به بالا در یکی از رشته‌های علوم ورزشی مورد تأیید وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
 ۴. داشتن گواهینامه مربیگری سطح ۱ ملی و به بالا در یکی از رشته‌های ورزشی مورد تأیید فدراسیون‌های ورزشی جمهوری اسلامی ایران
- تبصره «۱»** - شروط مندرج در ماده (۳) و تبصره «۱» ماده «۲» این قانون مشمول اعضای هیئت رئیسه فدراسیون‌های ورزشی نیز می‌شود.

تبصره «۲» - سازمان حق دخالت در اداره امور باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای و فدراسیون‌های ورزشی را ندارد.

ماده (۴) - ارکان سازمان عبارتند از: هیئت عمومی، شورای مرکزی، هیئت رسیدگی به صلاحیت‌های تخصصی، هیئت رسیدگی به تخلفات، بازرسان

بند «۱» - افراد مشمول ماده (۴) علاوه بر شمول حکم تبصره «۱» ماده (۲) این قانون بر آنها، دارای شرایط ذیل نیز می‌باشند؛

- تابعیت کشور جمهوری اسلامی ایران
- اعتقاد به دین مبین اسلام یا یکی از ادیان مصرح در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، التزام به ولایت فقیه و وفاداری به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
- نداشتن سوء پیشینه کیفری و عدم اشتها به فسق و فساد اخلاقی
- نداشتن پرونده محکومیت در هیئت رسیدگی به تخلفات صنفی

بند «۲» - شورای مرکزی سازمان متشکل از اعضای زیر است:

- اعضای حقیقی (۷ نفر منتخبین اعضای سازمان و ۲ نفر منتخبین از قهرمانان هر دوره از بازی‌های المپیک و پارالمپیک؛ از طریق رأی‌گیری)
- اعضای حقوقی؛ یک نفر نماینده وزارت آموزش و پرورش، یک نفر نماینده وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، یک نفر نماینده وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، یک نفر نماینده فدراسیون پزشکی ورزشی جمهوری اسلامی ایران.

بند «۳» - سازمان نظام ورزش استان متناظر با ارکان و ترکیب اعضای سازمان نظام ورزش کشور تشکیل می‌شود.

تبصره «۱» - یک نفر نماینده از کمیسیون فرهنگی به انتخاب مجلس شورای اسلامی به‌عنوان ناظر در شورای مرکزی سازمان حضور خواهد داشت.

تبصره «۲» - رئیس سازمان نظام ورزشی به پیشنهاد شورای مرکزی و با حکم رئیس‌جمهور برای مدت ۴ سال انتخاب می‌شود. انتخاب رئیس سازمان فقط برای دو دوره متوالی یا ۳ دوره متناوب مجاز است.

ماده (۵) - به‌منظور رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای اعضا، هیئت بدوی در استان‌ها با دعوت از شاکی و مشتکی‌عنه و هیئت تجدیدنظر در سازمان مرکزی تشکیل می‌شود و مرکب از اعضای زیر می‌باشند:

- یک قاضی با معرفی از قوه قضائیه
- مدیرکل ورزش و جوانان استان در هیئت بدوی و وزیر یا رئیس هیئت رسیدگی به تخلفات اداری وزارت ورزش و جوانان در هیئت تجدیدنظر
- رئیس سازمان نظام ورزشی استان در هیئت بدوی و رئیس سازمان مرکزی در هیئت تجدیدنظر

تبصره «۱» - عدم حضور طرفین دعوی مانع رسیدگی نیست.

تبصره «۲» - جلسات هیئت‌های رسیدگی بدوی و تجدیدنظر که در محل سازمان نظام ورزشی برگزار می‌شوند، با حضور هر سه عضو رسمی است و آرای صادره با دو رأی موافق معتبر می‌باشد. آرای هیئت تجدیدنظر قابل اعتراض در دیوان عدالت اداری می‌باشد.

تبصره «۳» - هیئت رسیدگی به تخلفات اداری وزارت ورزش و جوانان مکلفند به تخلفات ارکان سازمان (هیئت عمومی، شورای مرکزی، هیئت رسیدگی به صلاحیت تخصصی، هیئت رسیدگی به تخلفات و بازرسان) رسیدگی نمایند.

تبصره «۴» - وزیر ورزش و جوانان، معاونین، مدیران کل ستادی و استانی و معاونین و بستگان سببی و نسبی درجه اول از طبقات اول تا دوم مقامات مذکور مادامی که در این سمت‌ها مشغول‌اند، نمی‌توانند عضو ارکان اصلی سازمان بجز هیئت‌های رسیدگی به تخلفات باشند.

تبصره «۵» - عدم رعایت موازین شرعی و قوانین، اعمال رفتار خارج از شمول حرفه‌ای، قصور و سهل‌انگاری در انجام وظایف قانونی، ارائه گواهینامه یا گزارش خلاف، اجحاف به متقاضیان و مراجعان خدمات ورزشی، عدم حضور، یا حضور ناشایست و غیرمتعهدانه، اهانت - تهمت - فحاشی - هتک حرمت - تهدید و تطمیع - نشر اکاذیب - رفتار و تشویق نامناسب و تظاهر به اعمال غیراخلاقی و هر نوع اعمالی که در حیطه تقصیرات شخصی اشخاص متصور است، به‌وسیله اعضا و شاغلان سازمان، تخلف محسوب می‌شود و متخلفین با توجه به شدت و ضعف عمل ارتكابی و تناسب آن، تعدد، تکرار حسب مورد به مجازات‌های تعیین شده در ماده (۱۹) قانون تشکیل سازمان نظام روان‌شناسی و مشاوره جمهوری اسلامی ایران محکوم می‌گردند.

تبصره «۶» - هرگاه تخلف افراد موضوع این قانون عنوان یکی از جرائم مندرج در قوانین جزایی را نیز داشته باشد، هیئت‌های بدوی و عالی مکلفند تصویر تأیید شده پرونده مربوطه را به مراجع قضایی ذیصلاح ارسال کنند و رسیدگی یکی مانع رسیدگی دیگری نمی‌شود.

ماده (۶) - منابع مالی سازمان عبارتند از:

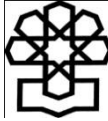
۱. حق عضویت سالیانه اعضای سازمان که میزان و نحوه وصول آن به تصویب شورای مرکزی خواهد رسید.
۲. هدایا و کمک‌های اختیاری دولت، سازمان‌ها و افراد حقیقی و حقوقی داوطلب
۳. دریافت بهای ارائه خدمات تخصصی، پژوهشی و آموزشی
۴. درصدی از حق‌الزحمه دریافتی اعضا بابت ارائه خدمات ورزشی و تخصصی ارجاع شده از طرف سازمان (حداکثر ۱۵ درصد)

ماده (۷) - ساختار سازمان، ترکیب اعضا و کمیته‌ها، حقوق و تکالیف، نظارت و سایر موارد مرتبط، مطابق اساسنامه خواهد بود که در حدود این قانون، حداکثر ظرف مدت ۶ ماه پس از تاریخ ابلاغ این قانون، توسط وزارت ورزش و جوانان، وزارت آموزش و پرورش، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، کمیته ملی المپیک و پارالمپیک تدوین و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

تبصره - شروع فعالیت سازمان نظام ورزشی منوط به تصویب اساسنامه و تأیید هیئت تطبیق مجلس شورای اسلامی می‌باشد.

منابع و مآخذ

۱. اصول سوم و چهل و چهارم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.
۲. بندهای «۱» و «۱۶» سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی ابلاغی از سوی مقام معظم رهبری (مدظله العالی).
۳. بندهای «۲» و «۴۴» سیاست‌های کلی برنامه ششم ابلاغی از سوی مقام معظم رهبری (مدظله العالی).
۴. ماده (۸۸) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷.
۵. ماده (۲۴) قانون مدیریت خدمات کشوری، ۱۳۸۶/۰۷/۰۸.
۶. ماده (۱۴۲) آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی.
۷. قانون گزینش معلمان و کارکنان آموزش و پرورش، مصوب ۱۳۷۴/۶/۱۴.
۸. قانون تسری قانون گزینش معلمان و کارکنان آموزش و پرورش به کارکنان سایر وزارتخانه‌ها و سازمان‌ها و مؤسسات و شرکت‌های دولتی، مصوب ۱۳۷۵/۰۲/۹.

شماره مسلسل: ۱۵۳۶۰

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: اظهارنظر کارشناسی درباره: «لایحه تشکیل سازمان نظام تخصصی ورزش کشور»

نام دفتر: مطالعات فرهنگی (گروه ورزش و جوانان)

تهیه و تدوین: صادق ستاری فرد

مدیر مطالعه: سینا کلهر

ناظر علمی: ایروان مسعودی اصل

متقاضی: کمیسیون فرهنگی

همکاران: اسماعیل نوده‌فراهانی (دفتر فرهنگی)، محمدرضا مالکی، مریم طهرانی (دفتر اقتصاد بخش عمومی)، حامد ناظمی، حسین عبداللهی، محمد برزگر خسروی (دفتر حقوقی)، امیرحسین عربزاده

اظهارنظرکنندگان خارج از مرکز: (به ترتیب حروف الفبا): رضا قراخانلو، عباسعلی گائینی، فرهاد نفرزاده، مهرزاد حمیدی، مهرعلی باران چشمه

ویراستار تخصصی: _____

ویراستار ادبی: _____

واژه‌های کلیدی: _____

تاریخ شروع مطالعه: ۱۳۹۵/۷/۱

تاریخ خاتمه مطالعه: ۱۳۹۵/۹/۱۵

تاریخ انتشار: ۱۳۹۶/۲/۱۶